

РЕШЕНИЕ

№ 34

гр. С., 24.01.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – С., XII-ТИ ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на десети януари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: И.Р.

при участието на секретаря В.С.П.И.
като разгледа докладваното от И.Р. Гражданско дело № 20215530104309 по описа за 2021 година

Предявен е иск с правно основание чл. 150 СК.

Ищцата З.П.Г., като майка и законен представител на - дете П.И.Б., твърди в поправената си искова молба, че с решението по гр.д. № -/- г. на СтРС било утвърдено постигнато с ответника споразумение по чл. 127, ал.1 СК, по силата на което ѝ били предоставени за упражняване родителските права върху това им дете, а ответникът бил осъден да му заплаща ежемесечна издръжка от 130 лева, считано от 01.04.2015 г. През изминалите повече от - години от определянето ѝ съществено били нарастнали нуждите на детето, като нормативно определеният минимум за издръжка на дете също бил променен. Работела по -, но не получава високи доходи и била принудена да покрива изцяло разходите по издръжка на детето. За нормалното му отглеждане била нужна сумата от около 400 лева месечно, от която бащата можел да заделя 250 лева. Искането е да се увеличи размера на присъдената на детето издръжка по гр.д. № - по описа за 2016 г. на С. районен съд, като се осъди ответникът да му заплаща, чрез ищцата, като негова майка и законен представител, ежемесечна издръжка в размер на 250 лева, считано от подаване на исковата молба в съда до настъпване на законни основания, за нейното изменяване или прекратяване, заедно със законната лихва върху всяка просрочена вноска до изплащането ѝ. Претендира разноски.

Ответникът И.П.Б., редовно призован, не е подал писмен отговор, а в хода на делото по същество предоставя на съда да вземел решение, като имал предвид влошеното му здравословно състояние и липсата на достатъчно средства за закупуване на лекарства.

Д., редовно призована, представя социален доклад, с който взема писмено становище по закрила правата и интересите на - дете на страните в настоящото производство.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства, поотделно и в съвкупност с искането, възраженията и доводите на страните, взе предвид и настъпилите след предявяване на иска факти, от значение за спорното право, намери за установено следното:

- дете на страните е родено на - г. Негови родители са страните по делото. Същите не са сключвали граждански брак. С влязлото в сила на - г. решение по гр.д. № - по описа за - г. на С. районен съд е утвърдено споразумението им по чл. 127, ал. 1 СК, с което на ищцата са предоставени за упражняване родителските права върху това им дете, а ответникът е осъден да му заплаща 130 лева месечна издръжка от 01.04.2015 г. (л. 13).

От датата на присъждането на тази издръжка до приключване на съдебното дирене по делото е изминал значителен период от време от повече от - години, през който е ноторно известно, че икономическата обстановка в страната значително се промени, доказателство за което е и увеличението на размера на минималната работна заплата, която към датата на присъждане на посочената издръжка е била 360 лева (ПМС № 419/17.12.2014 г.), а към датата на приключване на съдебното дирене по делото е 650 лева (ПМС № 331/26.11.2020 г.). За посоченият период и нуждата от по-висока по размер месечна издръжка на - на страните дете несъмнено е нараснала трайно и съществено. Не само с нарастването на възрастта му. Но и с оглед установеното по делото обстоятелство, че същото дете е вече - във - на -, за което несъмнено са необходими парични средства и за закупуване на учебници и полагаща, видно от съвкупната преценка на социалния доклад и показанията на свидетелката Г. (-), които съдът кредитира, тъй като са непосредствени, последователни и логични, и не противоречат на останалите доказателства (чл. 172 ГПК). Нещо повече. Размера на присъдената издръжка на това дете понастоящем е и под установения в чл. 142, ал. 2 СК минимум. А при тези установени по делото обстоятелства, съдът намери, че предявеният иск за увеличението ѝ е напълно доказан в своето основание, защото разпоредбата на чл. 150 СК предвижда изменение на същата издръжка при трайно и съществено изменение или на нуждите на издържания, какъвто е случая, или пък на възможностите на дължащият издръжка родител (т. VIII от ППВС № 5/1970 г.).

В случая нуждата от издръжка на - дете на страните съдът определи с оглед на обикновените условия на живот за него, като взе предвид възрастта му и обстоятелството, че е -. А възможностите на родителите му да му осигуряват такава съдът определи според техните доходи, имотно състояние, квалификация и работоспособност (т. 4 и 5 от ППВС № 5/1970 г.). Ирелевантни в тази насока обаче са обстоятелствата, дали и какви удръжки се правят от доходите им, и дали и какви други разходи за данъци, такси, ел.енергия, вода, телефон, кредити, заеми, интернет, наеми и прочие те имат. Не само защото при определяне на възможностите на дължащите издръжка родители се вземат предвид само брутните им трудови възнаграждения, а не и нетните такива, които получават след приспадане на удръжките за дължими от тях кредити, заеми, данъци, такси, наеми и други разходи (така ТР 34-1973-ОСГК). Но и защото, поетите от родителите облигационни задължения към трети лица, включително и за погасяване на теглени от тях наеми, потребителски сметки, кредити,

заеми и прочие (-), не могат да се противопоставят на задължението им за издръжка на ненавършилите пълнолетие техни деца, защото последното е безусловно (чл. 143, ал. 2 СК). Ирелевантни за изхода на делото са и доводите на ответника, че до момента бил безработен и отскоро работел по трудов договор, защото в задължителната си практика ВКС приема, че не се освобождават от задължението за издръжка на децата си трудоспособни родители (каквито несъмнено са страните, включително и ответникът, защото по делото не само няма никакви доказателства в подкрепа на твърденията му, че страдал от -, но и представено от него ЕР на ТЕЛК да е поради същите неработоспособен или с намалена работоспособност), които сами се издържат от стипендия, пенсия или само от издръжка, плащана им от техните родители, роднини или съпрузи (т. 12 от ППВС № 5/1970 г.). Поради това съдът взе предвид само обстоятелството, че по делото няма данни никоя от страните да има и друго ненавършило пълнолетие дете, от реда на - им, на което също да е безусловно задължена да осигурява издръжка (чл. 141, т. 1 СК).

От съвкупната преценка на социалния доклад, показанията на свидетелката Г. и представената от ищцата декларация за СИС се установява, че същата има - - - и работи по - като „-“ във -, от което правоотношение получава според свидетелката Г. месечно брутно трудово възнаграждение от 800 лева и притежава -, като не получава други доходи от свободни професии, наеми и хонорари, и не притежава имоти (л. 14, 20 и 44). От съвкупната преценка на представения от ответника трудов договор, показанията на свидетелката Г. и признатите от ответника в съдебно заседание факти, които са неизгодни за него и не противоречат на останалите доказателства, поради което съдът ги намери за установени от тези му признания съгласно чл. 175 ГПК, се установява още, че ответникът притежава -, както и -, има - - и от - г. работи във - на длъжност - по - за -, със -, от което правоотношение получава месечно брутно трудово възнаграждение в размер на 650 лева, като по делото няма данни да притежава и други имоти и получава други доходи от свободни професии, наеми и хонорари (л. 21, 41 и 44). По делото обаче и за него няма никакви доказателства да е неработоспособен или с намалена работоспособност. Поради това възможностите му следва да се преценяват, тъй като е работоспособен, с оглед -месечния осигурителен доход за страната на трудоспособния български гражданин, който е 1191.79 лева за ноември 2021 по данни на НСИ, публикувани в интернет, а последният въпреки неоснователните му доводи за противното несъмнено му позволява да осигурява месечна издръжка на - му дете в границите на дължимата се от него такава, обусловени от нуждите на това му дете (т. 11 от ППВС № 5/1970 г.). Други релевантни доказателства няма представени по делото.

При тези установени по делото обстоятелства, съдът намери, че за задоволяване на нуждите от издръжка на - на страните дете, с оглед възрастта му, правилното му развитие, отглеждане и възпитание, и обстоятелството, че е -, е необходима и достатъчна общо сумата от 406 лева месечно, от която ответникът, с оглед обстоятелството, че няма други деца, има -, работоспособен е и работи, следва и може да поеме изплащането на ежемесечна издръжка за това си малолетно дете в искания с поправената искова молба размер от 250 лева месечно, а останалата част от сумата, до необходимите за същото дете общо 406 лева месечно, следва

да се поемат от ищцата по делото, като негова майка, ведно с непосредствените грижи по неговото отглеждане и възпитание (т. 7 от ППВС № 5/1970 г.). При това положение, предявеният иск за увеличение размера на присъдената на това дете на страните издръжка следва да бъде уважен, като основателен, така, както е предявен, като увеличението ѝ се постанови от датата на подаване в съда на исковата молба, в какъвто смисъл е и искането в поправената такава, заедно със законната лихва върху всяка просрочена вноска до изплащането ѝ (т. 21 от ППВС № 5/1970 г., чл. 150 и чл. 146, ал. 1 СК).

Тъй като ищцата не дължи държавна такса и разноски за производството (чл. 83, ал. 1, т. 2 ГПК), дължимата се за същото държавна такса в размер на 172.80 лева върху увеличения размер на издръжката (чл. 69, ал. 1, т. 7 ГПК, във вр. с чл. 1 ТДТКССГПК), следва да бъде възложена в тежест на ответника (чл. 78, ал. 6 ГПК). При този изход на делото, в тежест на ответника следва да се възложат и сторените по делото от ищцата разноски за платено адвокатско възнаграждение от 300 лева (чл. 78, ал. 1 ГПК). При този изход на делото, ответникът няма право на разноски, каквито няма и данни по делото да е сторил, поради което такива не му се и присъждат с настоящото решение (чл. 78, ал. 3 ГПК). В заседанието за разглеждане на делото съдът е посочил, че ще обяви решението си по делото на 24.01.2022 г., от която дата тече и срока за обжалването му (чл. 315, ал. 2 ГПК).

Воден от горните мотиви С.т районен съд

РЕШИ:

ИЗМЕНЯВА размера на присъдената издръжка по гражданско дело № - по описа за - г. на С. районен съд, като:

ОСЪЖДА И.П.Б., с ЕГН *****, с адрес -, да заплаща на - си дете П.И.Б., с ЕГН *****, чрез неговата майка и законен представител З.П.Г., с ЕГН *****, с адрес -, ежемесечна издръжка в размер на 250 лева, считано от 20.09.2021 г., до настъпване на законни основания, за нейното изменяване или прекратяване, заедно със законната лихва върху всяка просрочена вноска до изплащането ѝ.

ОСЪЖДА И.П.Б. с п.с., да заплати на З.П.Г. с п.с., сумата от 300 лева за разноски по делото.

ОСЪЖДА И.П.Б. с п.с., да заплати в полза на бюджета на съдебната власт, по сметка на С. районен съд, сумата от 172.80 лева за дължима се за производството държавна такса върху увеличения размер на издръжката на - дете.

РЕШЕНИЕТО може да бъде обжалвано от страните пред С. окръжен съд в двуседмичен срок от 24.01.2022 г.

Съдия при Районен съд – С.: _____